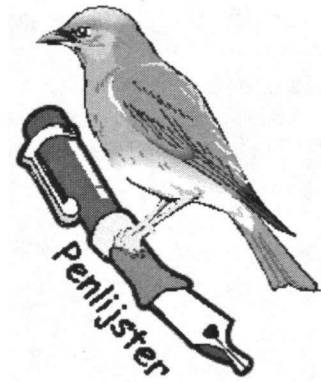

Penlijster

Prettig gestoord

“Wat bent u daar aan het doen?” vroeg de man nadat hij na vele omtrekkende bewegingen was aangeland bij mijn observatieplek. Het was een zonovergoten dag aan de rand van een afgelegen strandvlakte, waar ik op dat moment het baltsgedrag van een paar Strandplevieren aan het bestuderen was. Ongelukkigerwijs vertoonde op enige afstand niet ver daar vandaan een paartje homo sapiens paargedrag. Hiervoor was van mijn kant geen belangstelling, maar voor de man leek dat misschien anders. Hij had mij met telescoop en verrekijker in mijn groene uitmonstering verscholen tussen de begroeiing zien zitten. Voor hem een reden om er het zijne van te denken en mij te benaderen. Ik kon mij zijn gedrag wel voorstellen. Tijdens tellingen langs een van de smalle randmeren bij Flevoland werd ik regelmatig geconfronteerd met lieden die hun verrekijkers richtten op de overzijde. Het naaktstrand was het object van hun belangstelling. Door dit soort afwijkend gedrag worden serieuze vogelkijkers in diskrediet gebracht. In feite was de vraagsteller eigenlijk een oplettend iemand. Je weet maar nooit. Desondanks ontstemd door zijn interruptie - hij was namelijk niet de eerste die mijn gemoedsrust verstoorde - was mijn antwoord: “Ik ben prettig gestoord en aan het vogelen”. De argwaan was van zijn gezicht af te lezen. Het woord ‘vogelen’ heeft namelijk bij het publiek een heel andere betekenis dan bij vogelliefhebbers. Een onvoorspelbare reactie volgde: “Het busje komt zo”, was zijn antwoord, menend met een of andere gestoorde delinquent te maken te hebben en wilde zich ijlings verwijderen. Het was mijn eer te na kennelijk te worden afgeschilderd als gluurder, wanneer hij in de bewoonde wereld was teruggekeerd en de politie of ‘n toezichthouder op mijn dak gestuurd te krijgen. Het misverstand moest dus uit de

wereld worden geholpen en ik besloot een en ander recht te zetten door een uitgebreide uitleg te geven en te vertellen, waarmee ik bezig was. Gelukkig was hij daar vatbaar

voor en een gesprek volgde over mijn belangstelling voor vogels. Na afloop vervolgde hij gerustgesteld zijn weg. Al eerder had ik geconstateerd dat er zorgvuldig moet worden omgegaan met je moers taal, want voor je het weet sta je voor schut. Zo'n voorval vond plaats tijdens een vakantie in Polen. Daar stond op een camping bij het befaamde oerwoud van Bialowiza een Duits echtpaar, dat vol belangstelling ons voortdurend rondlopen en loeren met verrekijkers gadesloeg. Nieuwsgierig geworden besloot de mannelijke helft van het echtpaar te gaan informeren, waarmee hun westerburen bezig waren. Argeloos vertelde een van ons gezelschap in zijn beste Duits dat we aan het vogelen waren. Brullend van het lachen schalde hierna over de camping: “Lieber Frau, die Leute gehen vögeln”. Met het schaamrood op de kaken beseften we na deze mededeling dat onze vertaling niet correct was. Sindsdien zijn de uitdrukkingen ‘prettig gestoord’ en ‘vogelen’ uit mijn vocabulaire geschrapt. Niet ingewijden snappen toch al geen biet van het vogelaarjargon, waarin ook opmerkingen voorkomen over wijfjes die gezien worden. Laat staan de opmerkingen over roodborstjes, witgatjes, baardman, nonnetje en fraters.